

■ Усё пад кантролем!

Аўто з грузам трапляе на кантрольна-прапускны пункт. Тут машыну абыходзіць кантралёр Аляксандр ВАУЧОК, каб ідэнтыфікаваць грузавік.

СТОЙ, ШТО ВЯЗЕШ?! А ШТО ПА ДЭКЛАРАЦЫИ?

Дзякуючы працы мытні толькі на Міншчыне ў бюджэт краіны за суткі пакупнае каля 110 мільярдаў рублёў. Які шлях праходзіць тавар падчас кантролю? Каму з «супрацоўнікаў» вышэйгадзаны структуры належыць адпачываць пасля гадзіны працы? Каб даведацца пра гэта, карэспандэнты «Звязды» правялі адзін дзень на Мінскай рэгіянальнай мытні.

МЯЖА ДАЛЁКА, МЫТНЯ — КАЛЯ МІНСКА

Шумная магістраль, астатняя ж прастора — снежная поле і абрысы будынкаў удалечыні... Мы недалёку ад Мінска, у вёсцы Шчытамірычы. Тут колькі месяцаў таму пачаў працаваць новы пункт мытнага кантролю, які адносіцца да Мінскай рэгіянальнай мытні. На досыць вялікай тэрыторыі размешчаны два склады, гасцініца, кавярня, мыйка для грузавікоў, стаянка на 140 месцаў, пажарнае дэпо і два кантрольна-прапускныя пункты. Да стаянкі грузы непасрэдна да складу можна не толькі на машынах, але і па

тавар ужо праз некалькі гадзін ці сутак можа аказацца, напрыклад, на паліцы ў любой з крам Беларусі, Расіі ці Казахстана...

НА КПП СЯДЖУ, «ДАЛЁКА БАЧУ»...

...Але перш аўто з грузам трапляе на кантрольна-прапускны пункт. У яго будынку інтэр'ер досыць просты: два сталы з камп'ютарамі і два вялікія экраны, на якія камеры назірання трансляюць усё, што адбываецца вакол. Дарэчы, шматлікія камеры размешчаны на ўсёй тэрыторыі зоны мытнага кантролю. Яны валодаюць павышанай якасцю відэаза-

Юрый Сянью пацвярджае, што калі пару гадоў таму на Мінскай рэгіянальнай мытні ў суткі афармлялі 800 дэкларацый, то цяпер гэтая лічба паднялася да 1200–1500.

Такім чынам, калі кантралёр не знаходзіць ніякіх хібаў у дакументах, афармленне пераходзіць на наступны этап. Груз уязджае на тэрыторыю зоны мытнага кантролю. Як толькі гэта

адбылося, усе далейшыя функцыі па афармленні бяруць на сябе супрацоўнікі «Белмытнасервісу», прадстаўнікі мытні.

Кіроўцу пазрэба пачакаць некаторы час, таму ён можа наведаць кавярню ці засяліцца ў гасцініцу, калі даведзецца прабыць у зоне мытнага кантролю больш за некалькі гадзін. Гасцініца, дарэчы, мае 20 нумароў. У кожным з іх — два ложка, стол, некалькі тумбачак, ванны пакой і шафа. На выгляд — досыць утульна і акуртатна. Цалкам падыходзіць для таго, каб адпачыць з дарогі. Каб пераначаваць, даведзецца заплаціць 300–450 тысяч рублёў у залежнасці ад нумара.

— На мой погляд, нашы паслугі не пададуцца надта дарэгімі для кіроўцаў, — лічыць адміністратар гасцініцы Кацярына Лапунова. — Мы працуем параўнальна нядаўна, таму вялікага наплыву наведвальнікаў пакуль няма. Але, думаю, попыт будзе.

АДЗІН ІНСПЕКТАР І... 1000 НАЙМЕННЯЎ

...На тэрыторыі пункта мытнага кантролю зауважаем адразу некалькі вялікіх экраны, на якіх адлюстраваны нейкія спісы. Аказваецца, з дапамогай іх можна адсочваць звесткі пра тое, у якой стадыі знаходзіцца афармленне грузаў. Таксама гэтая інфармацыя даступная і ў інтэр'еце, на сайце «Белмытнасервісу». Зялёным колерам выдзяляюцца грузы, афармленне якіх завершана, чорным — яшчэ не прынятыя да афармлення, а чырвоным літарам пазначаюцца тыя, якіх у ім па нейкіх прычынах адмоўлена.

Пасля таго, як прадстаўнік мытні завершыць сваю працу з дакументамі, яны трапляюць да мытнага інспектара. Калі тавар не патрэбна адгружаць на склад і з паперамі ўсё як належыць, то гэта заключны этап шляху.

— Мае абавязкі — класіфікаваць тавар. Кожнаму адпавядае свой код. Ад таго, як менавіта класіфікавалі тавар,

залежыць памер мытнай пошліны, — распавядае старшы інспектар аддзела тарыфнага рэгулявання Мінскай рэгіянальнай мытні Наталля Чукловіч.

Дзяўчына кажа, што для таго, каб правільна правесці класіфікацыю недастаткова проста ведаць назву тавару. Калі трапляецца машына, якая перавозіць толькі адно найменне ў вялікай колькасці, то тут працаваць проста. Але здараюцца і іншыя выпадкі. Так, напрыклад, доўга даводзіцца правяраць касметыку адной вядомай маркі. Там у адной партыі можа быць да 1000 найменняў. А

«РАЗУМНЫЯ» СІСТЭМЫ І «ЖЫВАЯ СІЛА»

Дастаўшы сінтэтычную чорную блузку з вялікай упаковачнай скрыні, перш наперш чытаем этикетку, а пасля знаходзім у даведніку код, які адпавядае менавіта гэтаму віду тавару. Гэта журналістам дазволілі на хвіліну адчуць сябе ў ролі супрацоўніка мытні. На складзе нас чакала машына, грузная адзёненем і біжутэрыяй. Груз патрабавалася правярыць, але гэта, зразумела, рабілі ўжо мытнікі.

Кінолаг Волга Шышковаў разам з Гутай правяраюць чарговую партыю тавару.

Груз, які прайшоў усе неабходныя працэдурныя ў такім пункце, як у Шчытамірычах, у межах МС лічыцца поўнаасцю аформленым.

патрэбна класіфікаваць кожны прадрут у асобную пазіцыю і вызначыць адпаведны яму код.

— Мы ведаем усё і пра матэрыял, з якога рэч зроблена, і пра яе функцыі, — распавядае Наталля. — Напрыклад, нядаўна я сутыкнулася з таварам, які па дакументах праходзіў як мякочы пыласос. Але аказалася, што па тэхнічных характарыстыках гэта, хутэй, не пыласос, а прыстасаванне для чысткі дываной і тэкстыльных тканін, у ім няма мяшка для пылу. Зразумела, мытная пошліна ў гэтым выпадку зусім іншая.

Цікаўна, ці дапамагаюць атрыманні на працы веды ў жыцці. Наталля кажа, што гэта, у нейкім сэнсе так. Калі сутыкаўся з пэўным таварам, звесткі пра яго ўласціваці адкладваюцца ў галаве.

Трэба сказаць, што дзякуючы загаду вядомай ім інфармацыі пра машыну і груз ёсць магчымасць хутка вызначыць, як размясціць яго на складзе.

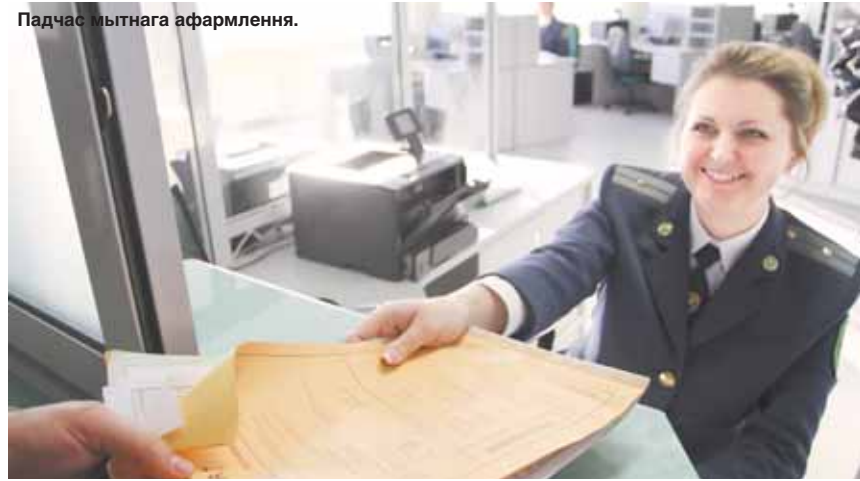
Па парковачных месцах на пункце мытнага кантролю грузавікі размашчаюцца аўтаматычна. У залежнасці ад грузу, габарытаў аўто і некаторых іншых фактараў, «разумная» сістэма сама вызначае, які аўтамобіль і дзе павінен стаяць, каб гэта было найбольш зручна. Напрыклад, машыны, што патрэбна разгрузіць, ставяцца бліжэй да складу.

На адным з іх знаёмы пазнаёміцца з яшчэ адной «супрацоўніцай» мытні. Яе зваюць Тутсі. Гэта вясмыгядовая нямецкая аўтарка, якая шукае схаваныя наркатыкі. Мінскай рэгіянальнай мытні сялёта выяўлена іх больш за тры кілаграмы. Кінолаг Волга Шышковаў амаль нячуно аддае сабаку каманды, і Тутсі спрытна беге вакол расстаўленых на складзе паддонаў, шукаючы пры дапамозе свайго вострага нюху хоць што-небудзь падазрае. Дарэчы, на мытні нам раскажалі, што службовых сабак не гэта прымушаць да пастаяннай «працы». Пасля гадзіны пошуку жывёлы патрэбна абавязкова даць адпачыць, інакш гэта можа негатыўна адбіцца на яе нюху. Але насамрэч «напружаны графік» для сабакі — зусім не неабходнае. Па словах Юрыя Сянью, для пошуку наркатыкаў у мытнікаў ёсць прыстасаванні, здольныя вызначаць сляды наркатыкаў на руках, нават калі чалавек дакранаўся да пакеціка некалькі дзён таму...

...За 11 месяцаў гэтага года праз Мінскую рэгіянальную мытню прайшоў 18 мільянаў тон самых розных грузаў. Лічба значная, але, хутэй за ўсё, апошні тыдні года яе няблага павялічаць. Самы напружаны час у мытнікаў — перадзімовымі святамі. Так што пакуль мы з вамі будзем да іх рыхтавацца, праца на мытні будзе яшчэ больш напружанай, чым звычайна.

Ганна ГАРУСТОВІЧ.

Мінскі раён

Падчас мытнага афармлення.

чыгунцы. На спецыяльнай пляцоўцы ёсць месца для 156 кантэйнераў. Грузы накіроўваюць з лубога участка мяжы, паколькі працуе сістэма кантролю іх даставкі. Гэта значыць, што на Мінскай рэгіянальнай мытні яшчэ ў самым пачатку працоўнага дня могуць даведацца, якія і адкуль машыны сёння да іх прыведзюць.

— Напрыклад, сёння ў Шчытамірычы было накіравана каля 30 транспартных сродкаў. Яны едуць з такіх памежных пераходаў, як «Брузгі», «Казловічы» і іншых, — распавядае начальнік Мінскай рэгіянальнай мытні Юрый Сянью. — Мяжу грузавік перасякае, не падвргаючыся ніякім мытным працэдурам. На яго толькі выдаюцца транзітная дэкларацыя, з якой патрэбна прыехаць на той ці іншы пункт мытнага кантролю ўнутры краіны.

Груз, які прайшоў усе неабходныя працэдурны ў такім пункце, як у Шчытамірычах, у межах Мытнага саюза лічыцца поўнаасцю аформленым. Гэта значыць, што пасля ўсіх неабходных працэдур

Пару гадоў таму на Мінскай рэгіянальнай мытні ў суткі афармлялі 800 дэкларацый, цяпер — 1200–1500.

пісі, а запісаны матэрыял захоўваецца больш за тры месяцы.

Калі машыны пад'язджаюць да кантрольна-прапускога пункта, адзін з яго супрацоўнікаў абыходзіць кожную з іх. Гэта неабходна, каб ідэнтыфікаваць грузавік і ўпэўніцца, што менавіта гэты, а не іншы транспарт быў накіраваны з мяжы. Кантралёр зьярае дакументы і прымае іх для афармлення.

— У апошнія гады мая праца стала вельмі «камп'ютарызаванай». Раней камп'ютар настолькі не быў патрэбны, — распавядае кантралёр кантрольна-прапускога пункта Пётр Хадатовіч. — Але даводзіцца паспяваць за «прагрэсам», бо дзякуючы тэхніцы кантроль праводзіць працэды.

Мытнік правяраюць груз, які толькі што прыбыў.

Ганна ГАРУСТОВІЧ.

МУЖЧЫНСКАЯ КЛЯТВА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Сярод гэтага хвіліннага тлуму заўважаю хлопца, які шчасліва ўсмехаецца і нешта даводзіць сваім таварышам.

— Адчуванні ад прысягі ўрачыстыя, а настроі — вясёлыя, бадзёрыя. Запомню гэту падзею на ўсё жыццё! Вельмі хачу ўбачыць сваіх бацькоў і сяброў. Сумаваў па іх, — кажа радавы Дзмітрый Літвінчук, ураджэнец Камянеччыны.

Калі трыбуны, з якой яшчэ нядаўна за дзеяй назіраў генерал-маёр Міхаіл Пузыкаў, намеснік міністра абароны, чулівая дзяўчына доўга не адпускае свайго хлопца.

— Мы з Аляксандрам ужо два з паловай гады сустракаемся, — апавядае Наталля і краем хусцінкі выцэрае вільготныя вочы. — У войска яго прызвалі пас-

ля вучобы ў каледжы. І я ўжо разумела, што Саша мусяць прайсці гэтае выпрабаванне — службу ў войску. Я ганаруся ім і вельмі-вельмі яго кахаю. Дачакаюся абавязкова!

Калі для кожнага ружовашчокага хлопца ў камуфляжы гэты дзень — падзея, для афіцэра — адказная праца. Аднак арганізавана ўсё на даволі добры ўзроўні. Людзям з электрычак сустрэкалі вайскоўцы, якія дапамагалі візітарам не заблудзіцца ў гарадку. Ну а для тых, хто прыехаў здалёк, у часцяк адваля для начлегу асобныя месцы, каб людзі маглі загады прыехаць і не спазіцца.

— Прысяга прайшла добра. Кожны падышоў да яе адказна і абягаваў, у нас не было, — пасля ўрачыстасці прызначаецца капітан Павел Казлоў, камандзір зводнай роты рэзерву 114-й школы па падрыхтоўцы прапаршычкіў і спецыялістаў харчовай службы. — Напрыклад, рэзервісты, якія праходзіць зборы ў нашай часці, — людзі з жыццёвым досведам, а таму імкнуча прайсці службу без аніякіх інцыдэнтаў.

Калі разам з фатографам збіраліся ўжо пакідаць Печы, заўважылі, як радасны салдат са смехам ускідаў над галавой малаго. Як аказалася, не сына, а брата. Не маглі наглядзецца на сына ў форме бацькі, якія прыехалі да свайго Вані з вёскі Охава (Пінская раён). Зараз яго чакае першае звальненне, а пасля — доўгія месяцы важных і адказных вайсковых абавязкаў. Добрай табе службы, салдат!

Тарас ШЧЫРЫ.
Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.
Барысаўскі раён.

Паштоўка з Каложы

Непасрэдна са Свята-Барыса-Глебскай (Каложскай) царквы, помніка праваслаўнага дойдзіста XII стагоддзя, цяпер можна адаслаць паштоўку ў любы пункт свету. Такую ініцыятыву святароў храма падтрымалі ў гродзенскім філіяле «Белпошты».

— Гэтая ідэя нарадзілася ў настаяцеля нашай царквы айца Аляксандра дзякуючы падарожжам, у якіх ён удзельнічаў. За мякочы ёсць такая паслуга: калі ты наведаеш вядомае гістарычнае месца, то можаш напісаць паштоўку і адправіць яе адтуль сваім бацькам, сявакам, знаёмым. Кіраўнік Гродзенскай абласной пошты Іван Пятасевіч з энтузіязмам успрыняў гэтую ідэю, і вось яна ажыццявілася, — кажа протаіерэй Георгій Рой.

Паштавікі вырабілі спецыяльную, стылізаваную пад даўніну скрыню, прадаставілі немаркіраваныя канверты, паштоўкі і штамп з выявай Каложскай царквы, якім пазначаецца дата паштовага адпраўлення. Паштоўку кідаюць у скрыню — і яна накіроўваецца на любы адрас, у рэгіёны Беларусі ці ў замежжа. Што тычыцца марак з выявай менавіта Каложскай царквы, то будзе зроблены дадатковы тыраж тых, якія выпускаліся раней, а таксама, верагодна, і новага ўзору. На гэты конт у святароў ужо ёсць паразумненне з «Белпоштай».

Новая паслуга святароў Каложскай царквы і паштавікоў «працуе» ўсяго каля тыдня, але ўжо відавочна, што будзе запатрабаванай.

— Гэтая навіна хутка разышлася, і я ўжо неаднойчы заўважаю, што людзі пытаюцца, як можна адправіць паштоўку, — кажа протаіерэй Георгій Рой.

Паштавікі правялі інструктаж для дзяржурных на храме: як дапамагчы людзям у прайманні аформіць. Усё проста, але з вялікім сэнсам. Паштоўка — гэта жывая памяць на доўгія гады, што не падуладна мабільнай сувязі і электроннай пошце.

Вось такі добры прыклад, варты пераймання і іншымі гістарычнымі, прывабнымі для турыстаў аб'ектамі Беларусі. Можна не сумнявацца, што паштавікі такія ініцыятывы падтрымаюць.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

Браты нашы меншыя

Дыпламаты прапануюць узмацніць адказнасць за здэк з жывёл

Адзін з самых рэзанансных выпадкаў зверскага абыходжання з бяздомнымі жывёламі адбыўся зусім нядаўна ў Мінску. Скуралуп, якога цяпер шукае міліцыя, выкопваў катам і сабакам вочы, адкажа канечніцы і вушы. Знаячы нават труп сабакі з цалкам садранай скурай, згодна з дзейным заканадаўствам, за жорсткае абыходжанне з жывёламі скуралупа грамадзе штраф ад 10 да 30 базавых велічынь або адміністрацыйны арышт.

У большасці еўрапейскіх краін, у тым ліку ў Латвіі, Літве, Польшчы, Украіне, Расіі і Казахстане, не толькі прадугледжаны куды больш строга, чым у Беларусі, меры адміністрацыйнай адказнасці, але і ўведзена крмінальна-наказная адказнасць (аж да некалькіх гадоў пазбаўлення волі) за жорсткае абыходжанне з жывёламі.

Узмацніць пакаранне за негуманнае абыходжанне з жывёламі ў Беларусі на аналогіі з практыкай суседніх краін прапанавала Міністэрства замежных спраў.

«Многія дзяржавы на заканадаўчым узроўні замацавалі сістэму захадаў, накіраваных на забеспячэнне дабрабыту жывёл і прадукцённасці жорсткага або неналежнага абыходжання з імі. У большасці краін Еўропы дзяржавы падыходзіць да гэтых пытаній грунтоўна на «канцэпцыі п'яці свабод». Гаворка ідзе пра тое, што за жывёламі прызнаюцца права на свабоду ад голоду і смаргі, свабоду ад дыскамфорту, свабоду ад болю, траўмаў і хвароб, свабоду натуральнага паводзі і свабоду ад страху і страсу», — адзначаў начальнік галоўнага ўпраўлення шматбаковай дыпламатыі МЗС Юрыі Амразевіч.

У дыпламатычным ведастве лічыць, што гэты досвед заслугувае увагі і вывучэння як беларускімі заканадаўцамі, так і праваахоўнымі органамі. «Фармальныя дакументы па гэтым пытанні МЗС ужо падрыхтавала і ў бліжэйшы час накіруе адпаведным дзяржаўным органам. Унясенне змяненняў у адміністрацыйнае або крмінальнае заканадаўства не запатрабуе ад краіны якіх-небудзь фінансавых выдаткаў, але выгады ад такога рэвізіі дзяржаўных падыходаў відавочныя,» — падкрэсліў дыплама.

Надзея ДРЫЛА

КАЛІ ВЫ ПДПІСАЛІСЯ НА ГАЗЕТУ «ЗВЯЗДА»

на I квартал або 1-е паўгоддзе 2014 года — запавяняйце картку ўдзельніка, выражайце і дасылайце яе **ДА 11 СТУДЗЕНЯ** ў рэдакцыю на адрас: **220013, Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.**

Сярод падпісчыкаў 14.01.2014 г. будуць разыграны 7 мультыварака Scarlet і суперпрыз — тэлевізар Samsung. Вынікі публікуюцца ў газете «Звязда» да 24.01.2014 г.

Прызы можна будзе атрымаць у рэдакцыі па 31.03.2014 г. пры падачы квитанцы аб падпісцы на «Звязду» на I квартал або 1-е паўгоддзе 2014 года і пашпарта. Пасля 31 сакавіка выдача прызоў спыняецца і прэтэнзіі падпісчыкаў не прымаюцца.

Тэлефон для даведак (017) 287 18 38.
Правільны гульні чытайце ў газете «Звязда» за 14.11.13 г.
ТЭРМІН ПРАВДЗЕННЯ ГУЛЬНІ — 3 15.11.13 ПА 31.03.14.

Пасведчэнне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 2255 ад 30.10.13, выдана Міністэрствам гандлю Рэспублікі Беларусь.

Картка ўдзельніка — падпісчыка «Звязды» на I квартал або 1-е паўгоддзе 2014 года

Прозвішча, імя, імя па бацьку _____

Падпіска аформлена і аплачана ў _____ (аддзяленне сувязі) _____ на I кв. або 1-е паўг. 2014 года

Жатні адрас і тэлефон _____ (індэкс)

Удачы ў розыгрышы!